

Dyrektywa UE w sprawie ujawniania danych niefinansowych i informacji na temat różnorodności

Rola biegłych rewidentów w weryfikacji informacji
niefinansowych

STANOWISKO FEE

Zasady dotyczące tłumaczenia dokumentu informacyjnego FEE pt. „Dyrektywa UE w sprawie ujawniania danych niefinansowych i informacji na temat różnorodności. Rola biegłych rewidentów w weryfikacji informacji niefinansowych”, wydanego w grudniu 2015 r.

Niniejsza publikacja jest tłumaczeniem dokumentu opracowanego przez Federację Europejskich Księgowych – FEE (Fédération des Experts-comptables Européen – Federation of European Accountants) pt. „Dyrektywa UE w sprawie ujawniania danych niefinansowych i informacji na temat różnorodności. Rola biegłych rewidentów w weryfikacji informacji niefinansowych”, (oryginalny tytuł: „EU Directive on disclosure of non-financial and diversity information. The role of practitioners in providing assurance”). Dokument został wydany w grudniu 2015r.

Pełną odpowiedzialność za tłumaczenie tekstu ponosi Krajowa Izba Biegłych Rewidentów. FEE nie odpowiada za zawartość dokumentu w języku polskim ani za poprawność tłumaczenia. W przypadku jakichkolwiek wątpliwości, czytelnik powinien odwołać się do wersji angielskiej, dostępnej bezpłatnie na stronie FEE:

http://www.fee.be/images/publications/1512_EU_Directive_on_NFI.pdf

W celu wykorzystania dokumentów wydawanych przez FEE, w całości lub częściowo, zarówno w oryginalnej wersji językowej, jak i po przetłumaczeniu na inne języki, należy uprzednio uzyskać pisemną zgodę FEE (secretariat@fee.be).

WPROWADZENIE

Niniejszy dokument przedstawia stanowisko FEE dotyczące roli biegłych rewidentów w weryfikacji spełnienia wymogów Dyrektywy UE w sprawie ujawniania danych niefinansowych i informacji na temat różnorodności. Termin wdrożenia postanowień Dyrektywy do prawa krajowego przez państwa członkowskie upływa 6 grudnia 2016 r., przy czym spółki będą zobowiązane do ich stosowania od stycznia 2017 r.

Dyrektywa nakłada na 6 tysięcy dużych europejskich jednostek obowiązek ujawniania informacji dotyczących co najmniej kwestii środowiskowych, społecznych, pracowniczych, poszanowania praw człowieka, a także przeciwdziałania korupcji oraz łapownictwu. Jednostki te muszą ponadto ujawniać politykę różnorodności stosowaną wobec swoich organów administrujących, zarządzających i nadzorczych.

Zadanie biegłego rewidenta będzie polegało na „sprawdzeniu”, czy jednostki faktycznie ujawniają tego typu informacje. Państwa członkowskie mogą również wymagać, aby ujawnione informacje zostały zweryfikowane przez niezależny podmiot świadczący usługi atestacyjne.

W niniejszym opracowaniu FEE wyjaśnia praktyczne znaczenie wymogów Dyrektywy oraz wskazuje, w jaki sposób europejscy zawodowi księgowi mogą przyczynić się do zwiększenia wiarygodności informacji ujawnianych przez jednostki oraz skutecznie odpowiadać na potrzeby interesariuszy.

Ogólne informacje

Nowe unijne przepisy¹ wprowadzają dodatkowe wymogi dotyczące ujawniania informacji niefinansowych przez duże jednostki zainteresowania publicznego, zatrudniające powyżej 500 pracowników. Obowiązek ten dotyczy ok. 6 tysięcy dużych jednostek i grup w całej Unii Europejskiej. Jednostki te będą zobligowane do ujawniania informacji co najmniej na temat:

- kwestii środowiskowych,
- kwestii społecznych i pracowniczych,
- poszanowania praw człowieka,
- przeciwdziałania korupcji i łapownictwu

O ile raportowanie informacji dotyczących kwestii środowiskowych, społecznych i pracowniczych jest już dość powszechną praktyką, to ujawnianie danych z zakresu poszanowania praw człowieka, zapobiegania korupcji i łapownictwu jest obecnie znacznie mniej powszechne.

Jednostka podlegająca obowiązkowi ujawniania informacji niefinansowych musi pokrótce opisać swój model biznesowy, a w odniesieniu do wymienionych powyżej obszarów, przedstawić:

- opis odnośnych polityk, w tym wdrożonych procesów należytej staranności,
- wynik zastosowania tych polityk,
- główne ryzyka związane z tymi obszarami oraz sposób zarządzania ryzykami przez jednostkę,
- niefinansowe kluczowe wskaźniki wyników związane z daną działalnością.

Mimo iż raportowanie jest obowiązkowe, to podejście „raportuj lub wyjaśnij” (ang. „report or explain”) pozwala na pewną elastyczność. Jednostka, która nie realizuje polityki w jednym z obszarów, musi wyjaśnić przyczyny tej sytuacji.

Zgodnie z Dyrektywą, informacje niefinansowe powinny zostać ujęte w sprawozdaniu z działalności jednostki lub w odrębnym sprawozdaniu niebędącym sprawozdaniem finansowym.

Ponadto, zmienione wymogi Dyrektywy dotyczące praktyk związanych z ładem korporacyjnym w jednostkach zainteresowania publicznego nakładają obowiązek ujawniania informacji na temat polityki różnorodności

Nowe unijne przepisy wprowadzają dodatkowe wymogi dotyczące ujawniania informacji niefinansowych przez duże jednostki zainteresowania publicznego, zatrudniające powyżej 500 pracowników.

Mimo iż raportowanie jest obowiązkowe, to podejście „raportuj lub wyjaśnij” (ang. „report or explain”) pozwala na pewną elastyczność.

¹ Art. 19(a) par. 1-4 Dyrektywy 2014/95/UE, zmieniającej Dyrektywę 2013/34/UE (Dyrektywa). Oficjalny tekst dostępny jest na stronie: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:32014L0095>

stosowanej do ich organów administrujących, zarządzających i nadzorczych².

Zapisy Dyrektywy wskazują, że zadaniem biegłego rewidenta jest „sprawdzenie”, czy wszystkie wymagane informacje niefinansowe zostały ujęte w sprawozdaniu z działalności jednostki lub w odrębnym sprawozdaniu. Państwa członkowskie mogą również wymagać „weryfikacji” informacji niefinansowych przez „niezależny podmiot świadczący usługi poświadczające”³.

Termin wdrożenia postanowień Dyrektywy do ustawodawstwa państw członkowskich upływa 6 grudnia 2016 r., w związku z czym spółki będą miały obowiązek publikacji pierwszych sprawozdań w 2017 r.

Nowe wymogi kładą większy nacisk na kwestie związane z ujawnianiem informacji niefinansowych. Dodatkowe wytyczne mogą też ułatwić standaryzację dotychczasowych praktyk w zakresie sprawozdawczości przy jednoczesnym zachowaniu pewnego stopnia elastyczności. FEE zamierza w najbliższym czasie wydać publikację, w której przedstawi najbardziej skuteczne sposoby stosowania nowych wymogów sprawozdawczych w praktyce. Niniejszy dokument omawia rolę biegłego rewidenta i/lub podmiotu świadczącego usługi atestacyjne.

Obecne trendy w zakresie ujawniania informacji niefinansowych i ich weryfikacji

Upowszechnienie sprawozdawczości niefinansowej

Z badania Instytutu CFA wynika, że przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych już niemal trzy czwarte zawodowych inwestorów na całym świecie (73%) bierze pod uwagę kwestie środowiskowe, społeczne i dotyczące praktyk corporate governance.

Obecnie można zaobserwować znaczący wzrost liczby jednostek, które dobrowolnie ujawniają informacje niefinansowe. W 2014 r. ilość raportów zarejestrowanych przez jednostki z Europy w bazie Światowej Inicjatywy Sprawozdawczej (Global Reporting Initiative – GRI) wzrosła o 15% w porównaniu z rokiem 2013, co świadczy o pozytywnej tendencji w zakresie ujawniania informacji niefinansowych⁴. Jak podaje GRI, już 95% największych na świecie korporacji wydaje raporty dotyczące zrównoważonego rozwoju.

Wielu interesariuszy, w tym inwestorzy, klienci, partnerzy biznesowi i organizacje pozarządowe poszukują tego typu informacji oraz starają się zmusić jednostki do ujawniania pożądaných przez nich danych. Na przykład, z opublikowanego w 2015 r. badania Instytutu CFA (ang. CFA Institute)⁵ wynika, że przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych już niemal trzy czwarte zawodowych inwestorów na całym świecie (73%) bierze pod uwagę

² Art. 20 Dyrektywy

³ Art. 19(a), par. 5 i 6 Dyrektywy

⁴ <http://database.globalreporting.org/>

⁵ https://www.cfainstitute.org/about/press/release/Pages/08172015_121834.aspx

Instytut CFA to podmiot reprezentujący zawodowych inwestorów z całego świata

kwestie środowiskowe, społeczne i dotyczące praktyk corporate governance.

Mimo że technicznie rzecz biorąc informacje finansowe i informacje niefinansowe nadal mogą być rozpatrywane niezależnie, to zarządzanie obszarem raportowania niefinansowego powinno stać się jednym z integralnych elementów procesów decyzyjnych jednostek. Będzie to sprzyjać budowaniu sprawniejszego i bardziej zrozumiałego systemu sprawozdawczości. Nowe unijne przepisy dotyczące ujawniania informacji niefinansowych stanowią krok naprzód w kierunku stworzenia nowych metod raportowania. Środowisko zawodowych księgowych pragnie przyczynić się do dalszych usprawnień w zakresie sprawozdawczości przedsiębiorstw⁶.

Rosnąca potrzeba weryfikacji informacji niefinansowych

Interesariusze chcą mieć pewność, że ujawniane przez jednostki informacje niefinansowe są wiarygodne i zostały rzetelnie sporządzone. W związku z rosnącymi oczekiwaniami interesariuszy, duża liczba jednostek dąży obecnie do zapewnienia wiarygodności ujawnianych informacji. W zdobyciu zaufania pomocne stają się usługi atestacyjne świadczone przez zewnętrznego podmiot. Od ponad dziesięciu lat największe jednostki z Europy dobrowolnie angażują niezależną stronę trzecią w celu weryfikacji spełnienia wymogów w zakresie zrównoważonego rozwoju lub weryfikacji raportów dotyczących odpowiedzialności przedsiębiorstw. Taka usługa atestacyjna świadczona przez biegłego rewidenta lub zawodowego księgowego (w 90% przypadków) służy zwiększeniu wartości ujawnianych informacji, a także podniesieniu znaczenia i wiarygodności odnośnych sprawozdań.

Międzynarodowe organizacje, które działają na rzecz sprawozdawczości, jak np. GRI, Międzynarodowa Rada ds. Zintegrowanej Sprawozdawczości (International Integrated Reporting Council – IIRC) czy Światowa Rada Biznesu na rzecz Zrównoważonego Rozwoju (World Business Council for Sustainable Development – WBCSD) realizują obecnie projekty, mające na celu wzbudzenie dyskusji wokół weryfikacji informacji niefinansowych⁷. Jak wskazują wyniki wspomnianego już badania Instytutu CFA, inwestorzy uwzględniają rezultaty weryfikacji informacji niefinansowych przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych, a 69% respondentów jest zdania, że informacje dotyczące kwestii środowiskowych, społecznych i praktyk corporate governance powinny być przedmiotem niezależnej weryfikacji.

⁶ W ostatnim czasie ukazał się dokument FEE pt. „Przyszłość sprawozdawczości przedsiębiorstw” (ang. „The Future of Corporate Reporting”). Dokument dostępny jest na stronie:

<http://www.fee.be/library/list/50-corporate-reporting/1529-1510future-corp-rep.html>

⁷ Zob. dokument WBCSD „Reporting Matters 2014” lub wytyczne GRI w wersji G4

Nowe unijne przepisy dotyczące ujawniania informacji niefinansowych stanowią krok naprzód w kierunku stworzenia nowych metod raportowania. Środowisko zawodowych księgowych pragnie przyczynić się do dalszych usprawnień w zakresie sprawozdawczości przedsiębiorstw.

W związku z rosnącymi oczekiwaniami interesariuszy, duża liczba jednostek dąży obecnie do zapewnienia wiarygodności ujawnianych informacji. W zdobyciu zaufania pomocne stają się usługi atestacyjne świadczone przez zewnętrznego podmiot.

Rola zawodowych księgowych

Rola biegłego rewidenta według Dyrektywy w sprawie ujawniania informacji niefinansowych

Zgodnie z zapisami Dyrektywy w sprawie ujawniania informacji niefinansowych, biegły rewident powinien „sprawdzić, czy wszystkie wymagane informacje zostały ujęte w sprawozdaniu z działalności jednostki lub w odrębnym sprawozdaniu”.

Zgodnie z zapisami Dyrektywy w sprawie ujawniania informacji niefinansowych, biegły rewident powinien „sprawdzić, czy wszystkie wymagane informacje zostały ujęte w sprawozdaniu z działalności jednostki lub w odrębnym sprawozdaniu”. W opinii FEE zadanie to powinno zostać włączone do obowiązków biegłego rewidenta w stosunku do innych informacji.

Obowiązki biegłego rewidenta w stosunku do innych informacji opisuje Międzynarodowy Standard Badania (MSB) 720 (zaktualizowany) „Odpowiedzialność biegłego rewidenta dotycząca innych informacji zamieszczonych w dokumentach zawierających zbadane sprawozdania finansowe”⁸. Za inne informacje uważa się informacje finansowe i niefinansowe (inne niż sprawozdanie finansowe i sprawozdanie biegłego rewidenta na jego temat) zawarte w raporcie rocznym jednostki. Informacje niefinansowe ujawniane zgodnie z wymogami zaktualizowanej Dyrektywy należy uważać za inne informacje. Jak mówi standard wydany przez Radę Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej i Usług Atestacyjnych (International Auditing and Assurance Standards Board – IAASB), biegły rewident ma obowiązek zapoznania się z innymi informacjami, rozważenia ich i podjęcia stosownych działań. Raport biegłego rewidenta powinien zawierać stwierdzenie o braku nieprawidłowości lub – w przypadku wykrycia istotnego zniekształcenia, które wymaga korekty – opis wszystkich istotnych zniekształceń wykrytych w innych informacjach. Biegły rewident powinien także pozostać wyczulony na przesłanki mogące wskazywać na istotne zniekształcenie innych informacji niezwiązanych ze sprawami objętymi zbadanymi sprawozdaniami finansowymi lub na możliwość uzyskania w trakcie badania niezgodnej z prawdą wiedzy.

Kontrola zgodności z przepisami polega na sprawdzeniu spójności informacji, a wynik przeprowadzonej czynności nie dostarcza interesariuszom wiedzy na temat jakości informacji ujawnionych przez jednostkę.

FEE uważa, że wymóg ten wpisuje się w procedurę weryfikacji innych informacji, jaką biegły rewident przeprowadza w ramach zlecenia badania. Kontrola zgodności z przepisami polega na sprawdzeniu spójności informacji, a wynik przeprowadzonej czynności nie dostarcza interesariuszom żadnego poziomu pewności na temat jakości informacji ujawnionych przez jednostkę. Informacje niefinansowe nie są zatem badane.

Elastyczność wymogów Dyrektywy w zakresie ujawniania informacji niefinansowych w sprawozdaniu z działalności jednostki może prowadzić do pewnych problemów natury praktycznej:

⁸ Zaktualizowany standard MSB 720 obowiązuje od 15 grudnia 2015 r., a jego treść jest dostępna na stronie:

<https://www.ifac.org/publications-resources/international-standard-auditing-isa-720-revised-auditor-s-responsibilities--0>

- Jeżeli jednostka ujmuje informacje niefinansowe w sprawozdaniu z działalności, wówczas biegły rewident dysponuje wszystkimi danymi niezbędnymi do przeprowadzenia badania ustawowego. Sprawozdanie biegłego rewidenta powinno zawierać stwierdzenie o braku nieprawidłowości lub – w przypadku wykrycia istotnego zniekształcenia, które wymaga korekty – opis wszystkich istotnych zniekształceń wykrytych w innych informacjach.
- Jeżeli jednostka prezentuje informacje niefinansowe w odrębnym sprawozdaniu, które może zostać sporządzone z opóźnieniem, tj. po sporządzeniu sprawozdania przez biegłego rewidenta (zgodnie z propozycją zawartą w Dyrektywie), biegły rewident nie ma możliwości zaraportowania ewentualnego istotnego zniekształcenia. Nawet jeśli przepisy krajowe zezwalają na wykorzystanie przez biegłego rewidenta odrębnego sprawozdania, biegły rewident powinien przedstawić kierownictwu lub osobom sprawującym nadzór nad jednostką swoje oczekiwania dotyczące terminowego udostępnienia ostatecznej wersji sprawozdania niefinansowego przed datą sporządzenia sprawozdania przez biegłego rewidenta, aby mógł on uprzednio zapoznać się ze sprawozdaniem niefinansowym. W przeciwnym wypadku biegły rewident będzie musiał zaznaczyć w swoim sprawozdaniu, że nie uzyskał informacji niefinansowych i nie mógł się z nimi zapoznać.

Rola podmiotu świadczącego usługi atestacyjne według Dyrektywy w sprawie ujawniania informacji niefinansowych

Poza obowiązkowym „sprawdzeniem” informacji niefinansowych przez biegłego rewidenta, państwa członkowskie mogą wymagać, by ujawnione informacje zostały „zweryfikowane” przez niezależny podmiot świadczący usługi atestacyjne⁹. Zdaniem FEE ta możliwość odnosi się do usługi atestacyjnej, która może zostać wykonana przez zawodowego księgowego. Jak wspomniano powyżej, usługa atestacyjna podnosi wartość ujawnianych danych, a także zwiększa znaczenie i wiarygodność informacji niefinansowych, dzięki czemu mogą one okazać się przydatne dla interesariuszy.

Warto zauważyć, że inicjatywa weryfikacji raportów dotyczących zrównoważonego rozwoju lub odpowiedzialności przedsiębiorstw przez niezależną stronę trzecią nie ogranicza się wyłącznie do największych europejskich jednostek. Wymóg weryfikacji raportów na temat zrównoważonego rozwoju obowiązuje obecnie w niektórych krajach europejskich, na przykład we Francji lub Szwecji.

Założenia ramowe IAASB (lub ich krajowe odpowiedniki) pozwalają zawodowym księgowym skutecznie odpowiadać na potrzeby związane z weryfikacją informacji niefinansowych. Zakładając, że informacje niefinansowe kwalifikują się do wykonania usługi atestacyjnej, a na rynku

Zakładając, że informacje niefinansowe kwalifikują się do wykonania usługi atestacyjnej, a na rynku istnieje zapotrzebowanie na tego typu weryfikację, zawodowi księgowi mogą świadczyć wysokiej jakości usługi w tym zakresie, ponieważ dysponują odpowiednimi umiejętnościami, znajomością standardów, a także posiadają niezbędne udokumentowane doświadczenie.

⁹ Art. 19(a) Dyrektywy 2014/95/UE, zmieniającej Dyrektywę 2013/34/UE

istnieje zapotrzebowanie na tego typu weryfikację, zawodowi księgowi mogą świadczyć wysokiej jakości usługi w tym zakresie, ponieważ dysponują odpowiednimi umiejętnościami, znajomością standardów, a także posiadają niezbędne udokumentowane doświadczenie. Zapotrzebowanie na weryfikację informacji niefinansowych będzie uzależnione od tego, czy korzyści uzyskane przez użytkowników tych informacji pokryją się z ich oczekiwaniami. Ważny jest również aktywny wkład zawodowego środowiska księgowych w tworzenie rozwiązań umożliwiających skuteczne odpowiadanie na potencjalne zapotrzebowanie. Z punktu widzenia jednostki, wszystkie jej systemy wewnętrzne powinny sprzyjać stałemu gromadzeniu niezbędnych informacji. Brak sprawnych systemów może przeszkodzić w wykonaniu usługi poświadczającej, na przykład uniemożliwić ocenę kompletności ujawnianych informacji.

Niezależnie od zakresu usługi atestacyjnej, dokładna analiza i weryfikacja stanowią kluczowe elementy metodologii i najprawdopodobniej będą miały największe znaczenie dla użytkowników.

Z dotychczasowych doświadczeń wynika, że weryfikacja sprawozdań dotyczących zrównoważonego rozwoju i odpowiedzialności przedsiębiorstw może być prowadzona przy pomocy usług dających wystarczający lub ograniczony poziom pewności (zapewnienie pozytywne lub negatywne). Tego typu zlecenia różnią się pod względem nakładu pracy, procedur, dowodów niezbędnych w celu uzasadnienia wniosków lub opinii na temat sprawozdania, a także poziomu zapewnienia. O ile w niektórych wypadkach pożądane jest pozytywne zapewnienie (usługa badania), to niekiedy lepszy skutek może odnieść negatywne zapewnienie (usługa przeglądu), na przykład w początkowej fazie. Niezależnie od zakresu usługi atestacyjnej, dokładna analiza i weryfikacja stanowią kluczowe elementy metodologii i najprawdopodobniej będą miały największe znaczenie dla użytkowników.

Raport z wykonania usługi atestacyjnej, w większości wypadków sporządzany zgodnie z Międzynarodowym Standardem Usług Atestacyjnych (MSUA) 3000¹⁰, zasadniczo przyczynił się do zwiększenia zaufania między osobami odpowiedzialnymi za sporządzenie raportów a ich użytkownikami. Niekiedy właściwe może być zastosowanie standardu MSUA 3410, na przykład w przypadku informacji dotyczących emisji gazów cieplarnianych.

Ze względu na doświadczenie w zakresie sporządzania i weryfikacji raportów dotyczących zrównoważonego rozwoju i odpowiedzialności przedsiębiorstw, zawodowi księgowi odgrywają najważniejszą rolę w tworzeniu założeń ramowych i oczekiwań związanych z ujawnianiem oraz weryfikacją informacji niefinansowych.

Warto wspomnieć, że na prośbę jednostki dotychczasowy biegły rewident badający jej sprawozdania finansowe może wystąpić w charakterze „niezależnego podmiotu świadczącego usługi atestacyjne”, co pozwala osiągnąć odpowiedni poziom spójności z pracą wykonywaną w ramach badania sprawozdań finansowych. Zastosowanie będą wówczas miały przepisy dotyczące świadczenia przez biegłego rewidenta usług niebędących usługami badania sprawozdań finansowych.

¹⁰ MSUA 3000 to standard mający zastosowanie do wszystkich usług atestacyjnych innych niż badanie sprawozdań finansowych lub przeglądy historycznych informacji finansowych. Przedstawiono w nim szczegółowe procedury związane z gromadzeniem dowodów oraz informacje dotyczące niezależności osoby odpowiedzialnej za wykonanie usługi atestacyjnej.

Podsumowanie

Ze względu na doświadczenie w zakresie sporządzania i weryfikacji raportów dotyczących zrównoważonego rozwoju i odpowiedzialności przedsiębiorstw, zawodowi księgowi odgrywają najważniejszą rolę w tworzeniu założeń ramowych i oczekiwań związanych z ujawnianiem oraz weryfikacją informacji niefinansowych, a także mogą wnieść istotny wkład w konsultacje i debaty na poziomie krajowym.

FEE uważa, że dążąc do dalszego rozwoju w tym zakresie należy odwołać się do światowych standardów. Zawodowi księgowi powinni w przyszłości obowiązkowo stosować międzynarodowe standardy dotyczące zrównoważonego rozwoju i sprawozdawczości przedsiębiorstw.

Przeniesienie kwestii środowiskowych, społecznych, etycznych i związanych z zarządzaniem na wyższy poziom istotności wymaga wprowadzenia sprawnego systemu gromadzenia odnośnych informacji. Pomoże to lepiej zrozumieć potrzeby jednostek na drodze do zrównoważonego rozwoju oraz będzie sprzyjało skuteczniejszemu podejmowaniu decyzji rynkowych.

Federation of European Accountants

Avenue d'Auderghem 22-28

1040 Brussels

T: +32 (0)2 893 33 60

E: secretariat@fee.be

www.fee.be

@FEE_brussels

Federation of European Accountants

FEE

Federacja Europejskich Księgowych (Federation des Experts-comptable Europeens – FEE) skupia 50 zawodowych organizacji księgowych i biegłych rewidentów z 37 krajów Europy. Członkami FEE jest ponad 700 tysięcy zawodowych księgowych, zatrudnionych na różnorodnych stanowiskach. FEE wypowiada się w imieniu środowiska zawodowego z Europy, uwzględniając przy tym interes publiczny. FEE jest wpisana do europejskiego rejestru służącego przejrzystości (Transparency Register) pod numerem 4713568401-18.